

Hany

Hana Zagorová

Poprvé, když přede mnou byl plný sál,
zadrh' se mi hlas, to víš...

Hm...

Kritik, který za scénou ten večer stál,
ihned vstyčil prst, je níž.

Ou!

Ve chvílích víc než zlých názor
starších kolegů mi pích'!

To znám, na kolegy je spolehnutí.

Řekli, holka, no, tě pic,
hlásek jako nic, blikne, zhasne za měsíc,
naděje ti nekynou, hm, Hany s ofinou.

Odkud vlastně jsi? Z moravského polesí...

Skonči s touhle profesí!

Dej se raději na jinou, ó, Hany s ofinou.

Žádné klání však není předem prohrané!

Vzdávat se, páni, ó, tisíckrát ne,ne,ne!

Ó, já si řekla, cvič! Sejčky, ty žeň pryč.
Nadšenec, když je i dříč,

úspěchy ho neminou, hm, Hany s ofinou.

A jedem, jedem!

Hnout s věcí v tom je celý fór.
Dnes, Hany, začátky krušné už má za sebou.
Je stejně šťastná, jen účes jinak nosí.
Snad jí to, prosím,

lidi prominou,
že dnešní Hany už není s ofinou.